

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **a posteriori.cz s.r.o.**, IČO: 27899888
se sídlem Na Týnici 95, Chýnice

zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Kramperou
se sídlem Kořenského 1107/15, Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 2.3.2020 č.j. MPO 94002/19/61100/01000

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti opatření Ministerstva průmyslu a obchodu (dále také „poskytovatel dotace“) ze dne 13.12.2019 č.j. MPO 93416/19/61100/61150 (dále jen „opatření ze dne 13.12.2019“). Opatřením ze dne 13.12.2019 byla podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) zkrácena částka dotace požadovaná žalobcem k proplacení za třetí etapu projektu s názvem „Vývoj SW řešení pro vedení agendy notáře“ z 136 750,50 Kč na 86 400 Kč. Důvodem krácení dotace bylo nedodržení podmínek poskytnutí dotace příjemcem dotace (žalobcem), neboť požadovaná částka přesahovala stanovený rozpočet.

2. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že se cítí být postupem žalovaného a zprostředkovatelskou agenturou API poškozen, a to jak změnou podmínek programu v průběhu realizace projektu, tak následnými informacemi a pokyny k dalšímu postupu. V důsledku mnoha pochybení žalovaného i projektové manažerky byla žalobci dotace na mzdové výdaje pracovníků krácena dvakrát – nejprve tím, že žalobce na výzvu žalovaného vrátil již vyplacené nezpůsobilé výdaje z první etapy, a podruhé opatřením ze dne 13.12.2019 při výplatě dotace za třetí etapu projektu.
3. Dle mínění žalobce bylo prvopočátkem celého problému nesprávné výkladové stanovisko žalovaného ohledně určení počtu pracovních pozic, pro které je dle podmínek programu možné uplatňovat osobní náklady jako způsobilé výdaje. Původně žalovaný podmínky programu vykládal tak, že počet pracovních pozic uplatňovaných do způsobilých výdajů není omezen počtem nově vytvořených míst, tedy že do způsobilých výdajů lze uplatnit osobní náklady na více zaměstnanců, než byl závazný počet nově vytvořených pracovních míst. Takto to žalovaný prezentoval na mnoha seminářích a konferencích. Žalobci byla ostatně tímto způsobem vyplacena dotace za první etapu (byly mu proplaceny čtyři pracovní pozice, ačkoliv žalobce nově vytvořil pouze dvě). Po zjištění, že tento výklad je v rozporu s evropským nařízením, žalovaný příjemcům dotace navrhl následující řešení: a) snížit počet uplatňovaných pozic, b) zvýšit počet nově vytvořených pozic, c) odstoupit od realizace projektu. Žalovaný tímto způsobem tíhu svého chybného výkladu podmínek programu přenesl na příjemce dotace, kteří tuto chybu nezavinili. Žalobce se rozhodl pro variantu a), tedy uplatňovat jako způsobilé výdaje pouze 2 pracovní pozice. Dodatečná nezpůsobilost dvou pracovních pozic uplatňovaných v první etapě tedy nebyla způsobena žalobcem, nýbrž bezprecedentním krokem žalovaného, který v pozici poskytovatele dotace v průběhu realizace schváleného projektu změnil podmínky pro uplatňování způsobilých výdajů.
4. Žalobce se zcela jasně a konkrétně dotázal projektové manažerky API na způsob vratky dotace za první etapu. V návaznosti na tento dotaz mu bylo sděleno, že může finance za nezpůsobilé pozice vrátit „už teď“ (tj. v průběhu realizace projektu), přičemž dle projektové manažerky by se částka mohla pokrýt z dalších etap. Žalobce zdůraznil, že sloveso „vrátit“ nese význam „dát zpět něco přijatého“, v tomto případě finanční prostředky, které již byly příjemci podpory vyplaceny v první etapě. Ministr průmyslu a obchodu se v napadeném rozhodnutí snaží obsah depeše, ve které projektová manažerka vysvětluje žalobci, jakým způsobem dojde k vratce za nezpůsobilé výdaje za první etapu, vztáhnout k případným nadlimitním pracovním pozicím za etapu druhou a třetí. Taková argumentace však neodpovídá faktickému stavu věci, neboť komunikace žalobce s projektovou manažerkou se týkala výhradně vratky za nezpůsobilé výdaje za pracovní pozice vyplacené v první etapě.
5. Žalobce dne 17.8.2018 požádal o změnu rozpočtu projektu, která reflektovala změnu dotačních podmínek, tj. snížil počet uplatňovaných pozic ze čtyř na dvě. Připustil, že pokud by nebyla podána tato žádost a následně schválena žalovaným v podobě dodatku č. 2 k dotačnímu rozhodnutí, nebyl by důvod ke dvojímu krácení dotace za dodatečně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nezpůsobilé výdaje vzniklé v první etapě projektu. Pokud by však byla projektovou manažerkou včas poskytnuta správná informace o tom, že vratku dotace za první etapu lze řešit pokrácením mzdových výdajů v dalších etapách, nebyla by tato žádost ničemu na škodu a nevedla by k dvojímu krácení výdajů první etapy projektu, naopak by umožnila přesně alokovat prostředky na daný projekt a nevyčerpané prostředky alokovat na další výzvy programu.

6. Žalobce dále namítl, že jej projektová manažerka agentury API instruovala chybně. Za chybný postup označil to, že nikterak nereagovala na depeši žalobce ze dne 11.6.2018, že hodlá vrátit nezpůsobilé výdaje z první etapy pokrácením mzdových výdajů v druhé etapě. Projektová manažerka dále žalobce mystifikovala e-mailem ze dne 11.1.2019, ve kterém mu sdělila, že dotace za druhou etapu bude moci být proplacena v požadované výši, jakmile žalobce vrátí nezpůsobilé výdaje za první etapu. To však nebyla pravda. Žalobce uvedla v omyl též tím, že mu předběžně e-mailem ze dne 22.1.2019 sdělila, že jeho žádost o platbu za druhou etapu je v pořádku. Nakonec však i tato žádost byla pokrácena. Stejný postup se opakoval i ve třetí etapě projektu.
7. Celou situaci žalobce považuje za absurdní, neboť dvojím krácením dotace za první etapu byl v konečném důsledku sankcionován za to, že se snažil napravit chybu žalovaného.
8. Žalobce též označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť jeho výrok postrádá jasné vymezení předmětu námitkového řízení. Opatření, proti kterému žalobce podal námitky, o kterých žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, není ve výroku rozhodnutí specifikováno ani datem vydání, ani číslem jednací. Výrok je z toho důvodu neurčitý a nesrozumitelný, neboť není zřejmé, o kterém opatření ministr průmyslu a obchodu vlastně rozhodl.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě vyjádřil přesvědčení, že Opatření ze dne 13.12.2019 i napadené rozhodnutí bylo vydáno jak v souladu s účelem a smyslem dotačního procesu, tak i s účelem a smyslem daného programu a podpory II. výzvy. Ohradil se proti žalobnímu tvrzení, že všechny obtíže byly způsobeny nejednoznačným výkladem pravidel o započitatelných pracovních místech. V dotačním rozhodnutí nebylo stanoveno explicitně, že tvorba nových pracovních míst je podmíněna vznikem nových pracovních poměrů. Dodatkem č. 1 k dotačnímu rozhodnutí byly podmínky zpřesněny, nikoliv změněny. Žalobce sám několikrát uvedl, že tuto změnu (resp. zpřesnění) akceptoval. Pokud jde o způsob určení výše celkových osobních nákladů způsobilých k proplacení, žalovaný odkázal na depeši ze dne 31.1.2019, ve které žalobci sdělil, že *„i když jste za první etapu vrátil 511 880 Kč způsobilých výdajů za mzdy, tak jsou to náklady, které jste vlastně neupotřebil. Jelikož jste si nastavili žádostí o změnu osobní náklady na těch 2 685 360 Kč, kde v projektovém záměru první etapě jste si zpětně napsali částku (1 230 790 Kč) poníženou vlastně o tu vratku (511 880 Kč), ale nárokovali jste si 1 742 670 Kč, tak těch 511 880 Kč je nedisponibilní.“* Prostředky výši 230 346 Kč, které žalobce vrátil na základě výzvy žalovaného ze dne 10.1.2019, jsou tzv. nesrovnalostí podle čl. 2 odst. 36 nařízení o фондах. Podle čl. 143 odst. 4 nařízení o фондах není možné prostředky dotčené nesrovnalostí znovu použít v rámci téže operace. Tyto prostředky v rámci celkové částky nebudou (a fakticky nebyly) vyplaceny.
10. Dle názoru žalovaného se žalobce zřejmě domníval, že dotčené prostředky za první etapu vrátí a tyto se následně nezapočtou do celkových proplacených prostředků. Takový postup však nebyl možný, a to s ohledem na skutečnost, že vrácení již vyplacených prostředků

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

učinilo z nezpůsobilých výdajů tzv. nesrovnalost podle nařízení o фондах. Žalobci bylo navrženo několik variant řešení tohoto problému, on však bez jakékoliv konzultace požádal o snížení rozpočtu projektu. Žalovaný nenese žádnou odpovědnost za důsledky způsobené tímto žalobcovým krokem. Žalobce se mylí i v tom, že kdyby neoprávněně čerpané prostředky z první etapy krátil v dalších etapách, žádost o snížení rozpočtu by nebyla ničemu na škodu. Snížení pracovních míst by vždy vedlo ke snížení částky dotace. Žalobce by byl vyzván k vrácení neoprávněně čerpané částky, ze které by se stala nesrovnalost. Žalovaný trvá na tom, že kdyby žalobce nepodal žádost o snížení rozpočtu dotace v položce 1.2.2.1 „Osobní náklady“, zbylo by v rozpočtu dostatek finančních prostředků na proplacení započitatelných pozic a ke krácení by nemuselo dojít.

11. V žádosti o platbu za třetí etapu žalobce nárokoval na mzdových výdajích 111 890 Kč, a to za mzdy za dvě pozice, přestože byl žalovaným upozorněn na to, že již v žádosti o platbu za druhou etapu překročil rozpočtovou položku 1.2.2.1 „Osobní náklady“. Kvůli překročení této položky žalobce porušil jím nastavené podmínky dotace a mzdové výdaje mu byly ve třetí etapě pokráčeny o 100 %.
12. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Jeho výrok považuje za zcela dostatečný, neboť je v něm uvedeno, že napadeným rozhodnutím je rozhodováno ve věci námitek příjemce dotace z Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, společnosti a posteriori.cz s.r.o., sídlem Chýnice, Na Týnici 95, PSČ 252 17, IČO 278 99 888 podaných dne 17.12.2019. Žalobce žádné jiné námitky dne 17.12.2019 nepodal, a nemohly proto vzniknout důvodné pochyby o tom, ke kterému dokumentu se napadené rozhodnutí vztahuje. Dle mínění žalovaného napadené rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 a § 69 správního řádu.
13. V replíce ze dne 14.1.2022 žalobce zdůraznil, že z jeho strany nedošlo ke změně v realizaci projektu. Projekt uskutečnil tak, jak deklaroval od začátku a aniž by fakticky měnil počet pracovních pozic oproti předloženému podnikatelskému záměru, tj. od počátku deklaroval 2 nově vytvořené pracovní pozice. Byl to žalovaný, kdo v průběhu realizace projektu změnil podmínky poskytnutí dotace. O tom svědčí i to, že žalovaný v první etapě projektu žalobci proplatil podle původních pravidel 4 pracovní pozice. Až v důsledku dodatku č. 1 k dotačnímu rozhodnutí se dvě ze žalobcem uplatňovaných pozic staly nezpůsobilé. Původní verze Pravidel pro žadatele a příjemce z operačního programu ze dne 13.4.2017 obsahovala v čl. 5.2.1 zvláštní části informaci, že „počet pozic není omezen výší závazného ukazatele nových pracovních míst“. V upravené verzi pravidel ze dne 15.5.2018 v čl. 5.1.6 se naopak nově uvádí, že „počet pozic je omezen počtem nově vytvořených pracovních míst ve smyslu nárůstu RPJ“. Tyto informace jsou zcela protichůdné, nelze tedy hovořit o „odstranění nejasností“, jak tvrdí žalovaný. Původním mylným výkladem evropského práva vytvořil žalovaný situaci, ve které žalobce coby adresát regulace s důvěrou v akty vrchnostenského orgánu na tento mylný výklad spoléhal a ve svém legitimním očekávání byl zklamán. Ve výjimečných situacích může legitimní očekávání založit i nesprávný názor správního orgánu. Žalobce očekával, že dotační rozhodnutí (včetně závazných podmínek čerpání dotace) je v souladu s právním řádem, tj. i s přímo použitelnými předpisy EU. Po žalobci naopak nešlo legitimně požadovat, aby si správnost nastavených podmínek ověřoval, neboť tím by *de facto* kontroloval činnost správního orgánu. Pokud by žalobci nebylo projektovou manažerkou sděleno, že nezpůsobilé výdaje lze pokrátit z výplat za druhou a třetí etapu, k žádosti o snížení rozpočtu by nepřistoupil a ke dvojímu krácení by nedošlo (a nebyly by mu tudíž dvakrát odeprény tytéž prostředky).

14. Při ústním jednání před soudem konaném dne 15.2.2022 žalobce odkázal na žalobu a repliku k vyjádření žalovaného. Konstatoval, že na počátku stála chyba žalovaného a žalobce doplácí na to, že se tuto chybu snažil napravit. Pokud by žalovaný podmínky čerpání dotace na počátku nenastavil chybně, tak by ke krácení dotace nedošlo. Žalobce, který sám nic neměnil, považuje za nespravedlivé, aby doplácel za chybu, které se dopustil žalovaný, tj. stát. Žalovaný při jednání před soudem odkázal na vyjádření k žalobě a odmítl tvrzení, že by udělal chybu. Od samého počátku bylo zřejmé, že dotace je poskytována podle článku 14 nařízení GBER. V průběhu řízení došlo k upřesnění podmínek čerpání dotace a poté, co žalobce uvedl, že je schopen těmito upřesněným podmínkám dostát, byl vydán dodatek č. 1 k rozhodnutí o poskytnutí dotace. Následně žalobce podal žádost o změnu rozpočtu projektu ve smyslu jeho snížení, kterou žalovaný schválil. Řízení o žádosti o změnu je řízením návrhovým, ve kterém žalovaný nezkoumá konkrétní důvody, které žalobce k podání žádosti vedly, a žádost schválí, pokud není v rozporu s právními předpisy a neodporuje podmínkám pro poskytnutí dotace. To se také stalo a v návaznosti na žalobcovu žádost byl vydán dodatek č. 2 k rozhodnutí o poskytnutí dotace. K podání této žádosti o změnu žalovaný nikdy žalobce nenaváděl. Když žalobce žádal o platbu dotace v dalších etapách, byla už příslušná rozpočtová položka (mzdových nákladů) s ohledem na provedené snížení rozpočtu vyčerpána, což vedlo ke krácení dotace. O tom, že vrácené prostředky z první etapy představují nesrovnalost a jsou tzv. nedisponibilní, byl žalobce vyrozuměn. Žalovaný dále podotkl, že byl při poskytování dotace vázán závaznými nařízeními EU.
15. Soud při jednání provedl důkaz dvěma prezentacemi, jejichž autory jsou zaměstnanci žalovaného. Obsah těchto prezentací prokazuje pravdivost tvrzení žalobce, že je v nich uvedeno, že počet uplatňovaných pracovních pozic není v programu omezen výší závazného ukazatele nově vytvořených pracovních míst. Soud dále provedl důkaz depešemi a e-mailovými sděleními označenými v žalobě, která dokládají komunikaci mezi žalobcem a Agenturou pro podnikání a inovace, která byla zprostředkujícím subjektem. K důkazu bylo provedeno též rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobci ze dne 8.11.2017 č.j. MPO 70331/17/61200 (dále jen „dotační rozhodnutí“) a dodatky č. 1 a č. 2 k dotačnímu rozhodnutí. Soud neprovedl důkaz podnikatelským záměrem žalobce, ani důkaz v žalobě označeným článkem z Hospodářských novin a článkem ze serveru Businessinfo.cz, neboť z nich nelze čerpat žádná konkrétní zjištění, která by mohla mít význam pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Soud neprovedl ani důkaz zvláštní částí aktualizované verze pravidel pro žadatele a příjemce z operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (ve znění účinném od 13.4.2017 a ve znění účinném od 15.5.2018), protože mezi stranami nebylo sporu o její existenci a obsahu, ani o tom, že zvláštní část pravidel ve znění účinném k 13.4.2017 je přílohou dotačního rozhodnutí a na zvláštní část pravidel ve znění účinném od 15.5.2018 je odkazováno v dodatku č. 1 k dotačnímu rozhodnutí.
16. Z provedených důkazů a obsahu správního spisu soud zjistil, že dotačním rozhodnutím poskytl žalovaný žalobci dotaci na vývoj softwaru pro vedení agendy notáře (dále jen „projekt“) ve výši 45 % způsobilých výdajů projektu, jejíž absolutní částka mohla činit nejvýše 2 875 185 Kč. Žalovaný byl poskytovatelem dotace, zprostředkujícím subjektem byla Agentura pro podnikání a inovace (dále též „API“). Projekt spadl do programu ICT A SDÍLENÉ SLUŽBY – TVORBA NOVÝCH IS/ICT ŘEŠENÍ – II. výzva (dále jen „II. výzva“).

17. Způsobilými výdaji nebyly výdaje, které nejsou v souladu s českou nebo evropskou legislativou [čl. 5.3 písm. f) II. výzvy]. Podpora byla poskytována formou dotace v souladu s čl. 14 a 18 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17.7.2014 (dále jen „nařízení GBER“) a podle nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18.12.2013 (dále jen „nařízení de minimis“) [čl. 7 II. výzvy]. Za způsobilé výdaje byly mj. považovány mzdové výdaje za odborné zaměstnance, kteří se podílejí na realizaci projektu [čl. 5.2 písm. a) II. výzvy]. Malý podnik, který přijal dotaci, měl povinnost vytvořit minimálně dvě nová pracovní místa. Vytvořením nového pracovního místa se rozumí čistý nárůst počtu ročních pracovních jednotek na odborných pozicích přímo zaměstnaných žadatelem ve srovnání s průměrem relevantních pozic za posledních 12 měsíců předcházejících datu zahájení projektu [čl. 9.2 písm. g) II. výzvy]. K osobním nákladům dále příloha č. 1 II. výzvy uvádí, že se jedná o hrubé mzdy zaměstnanců na nově vytvořených pracovních místech a povinné odvody zaměstnavatele. Maximální výše byla stanovena jako součet plánovaných mzdových nákladů za všechna pracovní místa, která se podílí na projektu.
18. Jedním z tzv. monitorovacích indikátorů dotačního programu bylo zvýšení zaměstnanosti [indikátor 10400; čl. 3.3 písm. a) II. výzvy]. V rámci hodnocení tohoto indikátoru se rozlišují relevantní a nerelevantní zaměstnanci. Relevantní zaměstnanci jsou ti, kteří by vzhledem ke své kvalifikaci a pracovní pozici mohli pracovat a být podpořeni v projektu. Pracovní místa se vykazují v přepočtu na plný pracovní úvazek za období jednoho roku (tzv. roční pracovní jednotka – RPJ). Výsledný počet nových zaměstnanců se určí jako rozdíl mezi cílovou a výchozí hodnotou. Výchozí hodnotou je průměr relevantních pozic vyjádřených v přepočtu na plný pracovní úvazek za 12 měsíců předcházejících datu zahájení projektu. Cílovou hodnotou je průměr relevantních pozic vyjádřených v přepočtu na plný pracovní úvazek za 12 měsíců ke dni konce projektu, nebo ke dni, ke kterému je prokazován čistý nárůst [čl. 5.1.6 Pravidel pro žadatele a příjemce z operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – zvláštní část, str. 22, které jsou nedílnou součástí dotačního rozhodnutí (dále jen „pravidla pro žadatele“)].
19. Způsob výpočtu osobních nákladů jako způsobilých výdajů upravoval čl. 5.2.1 zvláštní části pravidel pro žadatele (str. 25). Prvním krokem výpočtu je stanovení, kolik pracovníků a na jakých pozicích bude pro projekt potřeba a jakou budou mít předpokládanou mzdu. Čerpat podporu lze pouze po dobu projektu a maximálně 24 měsíců. Původní verze (verze 1.1) pravidel pro žadatele obsahovala informaci, že *„Počet pozic není omezen výší závazného ukazatele nových pracovních míst.“* (str. 27). Novější verze (verze 2.1, účinná od 15.5.2018) obsahovala informaci, že *„Počet pozic je omezen počtem nově vytvořených pracovních míst ve smyslu nárůstu RPJ.“*
20. Žalobce projekt rozdělil do tří etap, v rámci nichž předkládal jednotlivé žádosti o platbu a dokládal výdaje nárokové k proplacení. Zavázal se, že v rámci projektu vytvoří 3 nová pracovní místa na relevantních pozicích (analytik, programátor a dokumentarista/tester). Jedno místo bude na plný úvazek a dvě na částečný, celkem tedy 2 pracovní místa na plný pracovní úvazek (RPJ).
21. Dne 30.11.2017 žalobce požádal o platbu za první etapu, a to ve výši 2 072 607,92 Kč, z čehož osobní výdaje tvořily částku 1 742 670 Kč, přičemž žalobce nárokoval proplacení mezd za 4 pracovníky (o dvou z nich se jednalo o nově vytvořené pracovní pozice a u dalších dvou o pracovní pozice zaměstnanců, kteří na daných pozicích pracovali již před zahájením projektu). Této žádosti bylo žalovaným vyhověno a žalobcem požadovaná částka byla proplacena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

22. Dne 6.4.2018 žalovaný zaslal žalobci depeši označenou jako „Upřesnění podmínek výzvy“, v níž ho informoval o tom, že identifikoval riziko proplácení nezpůsobilých mzdových výdajů za zaměstnance, kteří nepřispívají k čistému nárůstu počtu zaměstnanců v dané provozovně dle čl. 14 nařízení GBER. Pokud byl stávající zaměstnanec přesunut na projekt v rámci provozovny, musí být jeho pozice nahrazena do 3 let od ukončení realizace počáteční investice. Výdaje na nenahrazené pozice budou považovány za nezpůsobilé. Žalobce byl požádán o revizi projektu a sdělení, zda je schopen zajistit, že všechna jím nárokováná pracovní místa jsou nově vytvořena nebo budou nahrazena. Žalobce v depeši ze dne 31.5.2018 sdělil, že se v rámci projektu zavázal k vytvoření dvou nových pracovních míst (2RPJ) a v současné situaci na trhu práce není schopen garantovat vytvoření vyššího počtu nových pracovních míst. Do způsobilých výdajů budou tedy uplatněny pouze dvě pozice v projektovém týmu.
23. Dne 7.6.2018 se žalobce dotázal projektové manažerky API, jak má s ohledem na změnu podmínek postupovat coby příjemce dotace, který má zatím proplacenou jednu žádost o platbu, ve které má proplacené mzdy i za zaměstnance, kteří dle nových pravidel nebudou způsobilí. Na žádost projektové manažerky upřesnil žalobce svůj dotaz dne 8.6.2018 tak, že má aktuálně proplacenou dotaci za první etapu, v níž nárokoval čtyři pracovní pozice. Dle nových pravidel lze do způsobilých výdajů zahrnout pouze dvě z těchto pozic. Žalobci nebylo jasné, zda má vyčíslit nezpůsobilé výdaje první etapy a čekat na výzvu k vrácení dotace, nebo zda bude neoprávněně vyplacená dotace řešena v rámci následujících etap. Projektová manažerka na dotaz odpověděla depeší ze dne 11.6.2018, ve které uvedla, že je několik možností, jak situaci řešit. První možností je, že řešení se odloží až na konec projektu s tím, že se třeba žalobci podaří najít náhradu za nezpůsobilé pozice a nebude třeba nic vracet. Pokud však žalobce již nyní ví, že náhradu nesežene a chce nezpůsobilou část dotace vrátit bezodkladně, tak je možné, aby se částka pokrátila z dalších etap. Projektová manažerka navrhla, že napíše žalovanému, aby žalobce vyzval k vrácení nezpůsobilé částky. Žalobce na depeši odpověděl týž den s tím, že více zaměstnanců přijato nejspíš nebude, a proto se pokusí věc vyřešit v rámci dotace za druhou etapu.
24. Dodatkem č. 1 k dotačnímu rozhodnutí žalovaný změnil mj. ustanovení Hlavy II čl. II odst. 10 tak, že do něj doplnil informace, že maximální počet podpořitelných pozic dle Hlavy II čl. II odst. 8 je dán počtem vytvořených pracovních míst, a že v případě vytvoření nižšího počtu pracovních míst, než byl počet podpořených pracovních míst dle Hlavy II čl. II odst. 8, vyzve poskytovatel příjemce k vrácení dotace za nezpůsobilá pracovní místa. V depeši ze dne 11.6.2018 žalobce sdělil, že dodatek k rozhodnutí podepsal.
25. Dne 7.8.2018 žalobce požádal o změnu rozpočtu projektu s tím, že do ní zahrnul též změnu podmínek spočívajících v uplatňování pouze 2 zaměstnaneckých pozic, které odpovídají nárůstu RPJ. V žádosti změnil položku „osobní výdaje“ na projekt tak, že nově činily 2 685 360 Kč. Osobní náklady rozdělil nově do jednotlivých etap projektu tak, že na první etapu připadá 1 230 790 Kč, na druhou 1 342 680 Kč a na třetí 111 890 Kč. Žalovaný na základě této žádosti vydal dne 3.9.2018 dodatek č. 2 k dotačnímu rozhodnutí, kterým změnil maximální výši dotace na 1 652 337 Kč a rozpočet projektu tak, že na osobní náklady připadá celkem 2 685 360 Kč.
26. Dne 30.11.2018 žalobce požádal o proplacení dotace za druhou etapu. Způsobilé výdaje v žádosti vyčíslil na 1 807 242 Kč s tím, že mzdové výdaje tvořily částku 1 342 680 Kč.

27. Na výzvu žalovaného ze dne 10.1.2019 žalobce vrátil uhrazené nezpůsobilé výdaje za mzdy dvou zaměstnanců, které mu byly proplaceny v rámci první etapy, v celkové výši 230 346 Kč.
28. Opatřením ze dne 8.2.2019, čj. MPO 14849/19/61100/61150 (dále jen „opatření ze dne 8.2.2019“) žalovaný rozhodl o krácení dotace, kterou žalobce žádal proplatit ve druhé etapě projektu. Požadovanou částku dotace 813 258,93 Kč snížil na 633 263,43 Kč, přičemž dotaci krátil v položce „mzdové náklady“. Způsobilé výdaje v této části žalobce vyčíslil na 1 342 680 Kč, avšak žalovaný je snížil o 399 990 Kč na částku 942 690 Kč. Důvodem krácení byla skutečnost, že částka 1 342 680 Kč společně s částkou nárokovanou v první etapě (1 742 670 Kč) překročila celkové způsobilé výdaje rozpočtové položky osobní náklady, které dle dotačního rozhodnutí ve znění jeho dodatku č. 2 činily 2 685 360 Kč.
29. Žalobce podal proti opatření ze dne 8.2.2019 námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 5.11.2020, čj. MPO 563639/20/61100/01000 (dále jen „první rozhodnutí ministra“). Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že proti prvnímu rozhodnutí ministra se žalobce bránil správní žalobou, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20.5.2021 č.j. 11 A 2/2021 - 49 jako nedůvodná zamítnuta.
30. Dne 18.11.2019 požádal žalobce o proplacení třetí etapy projektu, a to v částce 136 750,50 Kč, s tím, že osobní výdaje tvořily částku 111 890 Kč. Žalovaný posoudil žádost ve smyslu § 14e zákona o rozpočtových pravidlech a opatřením ze dne 13.12.2019 požadovanou částku dotace zkrátil v položce „mzdové náklady“ a za třetí etapu žalobci vyplatil pouze 86 400 Kč. Krácení dotace odůvodnil tím, že žalobcem nárokované částky za první etapu (1 742 670 Kč) a druhou etapu (1 342 680 Kč; vyplaceno bylo 942 690 Kč) překročily celkové způsobilé výdaje rozpočtové položky osobní náklady.
31. Proti opatření ze dne 13.12.2019 podal žalobce námitky, které byly zamítnuty napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se ministr průmyslu a obchodu ztotožnil se závěry poskytovatele dotace o překročení rozpočtu žalobcem. K tomu došlo v důsledku toho, že žalobce bez předchozí konzultace s projektovou manažerkou API podal žádost o změnu rozpočtu projektu, ve které ponížil způsobilé výdaje na mzdy v rámci celého projektu, a to včetně první etapy, která však byla v době snížení rozpočtu již proplacena. Žalobce byl projektovou manažerkou poučen o možnostech vypořádání vratky dotace. Konkrétně bylo žalobci depeší ze dne 11.6.2018 sděleno: „... *Můžete to nechat až na konec projektu s tím, že se Vám do té doby třeba povede někoho najít jako náhradu za ty nezpůsobilé a nebudete muset nic vracet. Pokud ale víte, že nikoho neseženete a chcete ty finance za nezpůsobilé pozice vrátit už teď, tak by se Vám ta částka mohla pokrýt z dalších etap anebo bych napsala na MPO, aby Vás vyzvalo k vrácení nezpůsobilé částky*“. Žalobce totiž nebyl schopen obsadit všechny čtyři původně nárokované pozice, ale pouze dvě. Jelikož byl rozpočet na každou jednotlivou etapu plánován se mzdovými výdaji na více osob, bylo by nutné ponížít každou další podanou žádost o platbu (tzv. žádosti o proplacení druhé a třetí etapy) o mzdové výdaje za pracovní pozice nad rámec dvou pracovníků. To by se bývalo řešilo posouzením žádostí podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech a tyto částky by žalobci nebyly proplaceny. V případě, že by je žalobce neuplatňoval vůbec, dané finanční prostředky by zůstaly nevyčerpané. Pokud by tedy žalobce postupoval v souladu s instrukcemi projektové manažerky API, bylo by vše v pořádku. Žalobce však bez předchozí komunikace s projektovou manažerkou podal žádost o změnu rozpočtu. Takové řešení nebylo obsaženo ani naznačeno v žádné z depeší projektové manažerky a žalobce o tuto změnu rozpočtu požádal téměř 2 měsíce po poslední komunikaci s projektovou

manažerkou. Ačkoli tento autonomní požadavek nebyl v přímém rozporu s pokyny poskytovatele dotace, v pravidlech pro žadatele – obecné části, kapitola 4.3 je uvedeno důrazné doporučení každou změnu projektu před jejím provedením nejprve konzultovat s příslušným projektovým manažerem, a to za účelem předejití negativním dopadům takových změn na poskytnutou podporu. Žalobcová žádost o změnu rozpočtu byla nakonec schválena dodatkem č. 2 k dotačnímu rozhodnutí, jenž ponížil rozpočet projektu, mj. i v položce 1.2.2.1. „Osobní náklady“, a to z celkové částky 5 386 800 Kč na částku 2 685 360 Kč. Povinností poskytovatele dotace není kontrolovat, zda příjemce dotace svými jednotlivými kroky nečiní něco jiného, než co ve skutečnosti zamýšlí. Kdyby žalobce svůj zamýšlený postup konzultoval s projektovou manažerkou, nedošlo by k nemožnosti vyplatit mu požadované finanční prostředky v důsledku nedostatečného množství peněžních prostředků v dané rozpočtové položce, kterou žalobce sám dobrovolně pokrátí.

32. Ministr průmyslu a obchodu v napadeném rozhodnutí popsal i způsob výpočtu krácení výdajů projektu. Konstatoval, že žalobce si za první etapu nárokoval výdaje v podobě mezd zaměstnanců, kteří nebyli na nově vytvořených pozicích. Po proplacení a následném zjištění této chyby žalobce rozdíl vrátil. Tyto vrácené prostředky jsou však považovány za tzv. nesrovnalost ve smyslu čl. 143 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17.12.2013, o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (dále jen „nařízení o fonděch“). Podle tohoto nařízení není možné prostředky dotčené nesrovnalostí znovu použít v rámci téže operace. Jinými slovy řečeno, prostředky, které byly vyplaceny a jsou dotčené nesrovnalostí, nelze po jejich navrácení již znovu vyplatit, byť by výdaje, na které by byly nárokovány, byly jinak způsobilé. Tyto prostředky jsou v rámci celkové částky neproplaceny a příjemci dotace může být vyplacena pouze částka uvedená v dotačním rozhodnutí (ve znění dodatku č. 2) ponížená o tuto nesrovnalost. Pokud by žalobce nepožádal o ponížení rozpočtu, k němuž pak došlo dodatkem č. 2 k dotačnímu rozhodnutí, byla by mu vyplacena plná požadovaná částka za druhou a třetí etapu. V důsledku ponížení rozpočtu však žalobci nezbylo v rozpočtových položkách dostatečné množství finančních prostředků.
33. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
34. Podle čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení GBER způsobilé jsou tyto náklady: mzdové náklady odhadované na období dvou let, jež jsou spojeny s pracovními místy vytvořenými počáteční investicí.
35. Podle čl. 14 odst. 9 nařízení GBER jsou-li způsobilé náklady vypočteny na základě odhadovaných mzdových nákladů podle odst. 4 písm. b), musí být splněny tyto podmínky:
 - a) investiční projekt musí v příslušné provozovně vést k čistému zvýšení počtu zaměstnanců oproti průměrnému stavu za předchozích dvanáct měsíců, což znamená, že od počtu zjevně vytvořených pracovních míst se odečtou pracovní místa, jež za uvedené období zanikla;
 - b) všechna pracovní místa musí být obsazena do tří let od dokončení prací; a

- c) všechna pracovní místa vytvořená investicí musí ode dne svého prvního obsazení zůstat v dotyčné oblasti zachována po dobu alespoň pěti let, resp. – v případě malých a středních podniků – po dobu tří let.
36. Podle čl. 2 odst. 9 nařízení o фондах se pro účely tohoto nařízení rozumí „operací“ projekt, smlouva, opatření nebo skupina projektů, které byly vybrány řídicími orgány dotyčných programů nebo z jejich pověření a které přispívají k dosažení cílů priority nebo priorit; v souvislosti s finančními nástroji tvoří operaci finanční příspěvky z programu na finanční nástroje a následná finanční podpora, kterou tyto finanční nástroje poskytují.
37. Podle čl. 2 odst. 36 nařízení o фондах se pro účely tohoto nařízení rozumí „nesrovnalostí“ jakékoli porušení ustanovení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu týkajícího se jeho uplatňování, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění fondů ESI, a v důsledku jehož je nebo by mohl být poškozen rozpočet Unie tím, že by byl z rozpočtu Unie uhrazen neoprávněný výdaj.
38. Podle čl. 143 odst. 1 nařízení o фондах za vyšetřování nesrovnalostí, provedení potřebných finančních oprav a vymáhání neoprávněně vyplacených částek zodpovídají v první řadě členské státy. V případě systémových nesrovnalostí rozšíří členský stát své vyšetřování na všechny operace, které by mohly být dotčeny.
39. Podle čl. 143 odst. 2 nařízení o фондах členské státy provádějí finanční opravy potřebné v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými u operací nebo operačních programů. Finanční opravy spočívají ve zrušení celého příspěvku na operaci nebo operační program z veřejných zdrojů nebo jeho části. Členský stát zohlední povahu a závažnost nesrovnalostí a finanční ztrátu, která fondům nebo ENRF vznikla, a uplatní přiměřenou opravu. Finanční opravy zaznamená řídicí orgán do účetní závěrky za účetní rok, ve kterém se o zrušení rozhodlo.
40. Podle čl. 143 odst. 4 nařízení o фондах příspěvek zrušený podle odstavce 2 nelze znovu použít na žádnou operaci, která byla předmětem opravy nebo – pokud je finanční oprava provedena z důvodu systémové nesrovnalosti – na žádnou operaci ovlivněnou touto systémovou nesrovnalostí.
41. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).
42. Podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

43. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
44. Soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o vadu natolik závažnou, že zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8.3.2011 č.j. 7 Azs 79/2009 - 84). Za nesrozumitelné je dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2005 č.j. 3 Ads 21/2004 - 55 nutno považovat rozhodnutí správního orgánu, jehož výrok je vnitřně rozporný a u něhož existuje rozpor mezi výrokem a jeho odůvodněním. Podle žalobce je výrok napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelný, protože v něm námitkami napadené opatření o krácení dotace není náležitě specifikováno datem vydání ani číslem jednací, a není proto jasné, jaké opatření je napadeným rozhodnutím potvrzováno. Tuto žalobní námitku však soud neshledal opodstatněnou. Výrok napadeného rozhodnutí obsahuje jak identifikaci účastníka správního řízení (žalobce), tak i vymezení předmětu řízení, jímž byly námitky žalobce podané ve smyslu § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech. Tyto byly v rozhodnutí dostatečným způsobem specifikovány uvedením data jejich podání (17.12.2019), přičemž žalobce ani netvrdí, že by tohoto dne podal vícero námitek proti různým opatřením žalovaného. Je tedy třeba uzavřít, že napadené rozhodnutí tvrzenou vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
45. Soud se dále zabýval věcnými žalobními námitkami. K nim je třeba předeslat, že obdobnou žalobní argumentaci uplatnil žalobce již v žalobě proti prvnímu rozhodnutí ministra, kterou brojil proti krácení dotace za druhou etapu projektu. Tuto žalobu Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20.5.2021 č.j. 11 A 2/2021-49 zamítl. Na závěrech, které ve zmíněném rozsudku zaujal a které lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc, soud i nadále trvá. Tyto závěry jsou oběma účastníkům řízení nepochybně známy.
46. Ze shora citovaného čl. 14 odst. 4 písm. b) ve spojení s odst. 9 téhož článku nařízení GBER jednoznačně vyplývá, že způsobilými mzdovými výdaji jsou pouze výdaje na nově vytvořená pracovní místa. Tomu ostatně napovídá i skutečnost, že jedním z monitorovacích indikátorů dotačního programu bylo zvýšení zaměstnanosti. Podmínky, které žalobce považuje za nově zavedené (provedenou změnou), tedy platily od samého počátku a vyplývají z přímo závazného nařízení GBER. Pravidlo, že způsobilými výdaji jsou osobní náklady maximálně do výše nově vytvořených pracovních míst, bylo výslovně uvedeno v příloze č. 1 II. výzvy a čl. 5.2.1 zvláštní části pravidel. Soud proto nesouhlasí se žalobcem v tom, že žalovaný dodatkem č. 1 změnil dotační podmínky. Žalobce v této souvislosti poukázal na spornou větu obsaženou v první verzi pravidel pro žadatele – zvláštní části (čl. 5.2.1) ve znění „*Počet pozic není omezen výší závazného ukazatele nových pracovních míst.*“ Na této větě však nelze úspěšně zbudovat jednoznačný závěr, že způsobilými náklady jsou i mzdové výdaje za jiná než nově vzniklá pracovní místa. Větu lze sice vyložit tak, jak ji vykládá žalobce, a sice že počet pozic, na které se vztahuje dotace, není omezen počtem nově vytvořených pracovních míst, je tu však též prostor pro odlišný výklad v tom smyslu, že celkový počet pracovních pozic zaměstnanců, kteří se budou podílet na projektu financovaném předmětnou dotací, není omezen počtem nově vzniklých pozic. Jinými slovy řečeno, že pro proplacení způsobilých mzdových výdajů za RPJ je nerozhodné, zda na projektu pracují též další kmenoví zaměstnanci. Samotná výše citovaná věta proto nemůže představovat konkrétní jednoznačné ujištění poskytnuté žalovaným, že žalobci budou v rámci dotace proplaceny mzdové náklady vynaložené i na jiné než nově vzniklé pracovní pozice.

47. Ačkoli žalobce výslovně poukázal na porušení svého legitimního očekávání až v replice, implicitně tuto námitku vznesl již v žalobě, v níž tvrdil, že jádrem celého problému je zejména změna výkladu dotačních pravidel ze strany žalovaného. Legitimní očekávání ohledně proplacení mzdových nákladů spojených se čtyřmi původně uplatňovanými pracovními pozicemi žalobce vyvozuje i z toho, že mu tyto náklady byly proplaceny v první etapě projektu. K otázce legitimního očekávání (a to konkrétně v dotační věci vážící se na nařízení o фондах) shrnul desátý rozšířený senát Tribunálu SDEU v rozsudku ze dne 14.4.2021 ve věci T-543/19, Rumunsko v. Evropská komise, následující hodnotící kritéria: „Podle ustálené judikatury platí, že právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání předpokládá splnění tří podmínek. Zaprvé je třeba, aby byla zúčastněné osobě správou poskytnuta konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění vyplývající z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé musí být tato ujištění takové povahy, že jsou schopna vyvolat legitimní očekávání u toho, komu jsou určena. Zatřetí musí být poskytnutá ujištění v souladu s platnými právními normami (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Probelte v. Komise, T-67/18, EU:T:2019:873, bod 109 a citovaná judikatura).“ Tribunálem SDEU zmíněnou ustálenou judikaturou lze rozumět např. rozsudky Soudního dvora ze dne 9.11.2000, ve věci C-207/99 P, Komise v. V Hamptaux, bod 47, a ze dne 25.3.2010, ve věci C-414/08 P, Sviluppo Italia Basilicata, bod 105 a násl. V nyní projednávané věci zjevně není splněna třetí podmínka vzniku práva dovolávat se ochrany legitimního očekávání, tj. požadavek legality poskytnutých ujištění, a to proto, že jakkoli mohly informace poskytnuté žalovaným spolu se skutečností, že mu v první etapě byly proplaceny dvě nezpůsobilé pracovní pozice, v žalobci vyvolat dojem, že tyto mzdové výdaje jsou výdaji způsobilými podle dotačního rozhodnutí, nebyla tato ujištění ani zmíněný postup týkající se první etapy v souladu s čl. 14 nařízení GBER.
48. Žalobce pohříchu svou bdělost a agilitu projevil teprve po zjištění, že v první etapě uplatnil nezpůsobilé mzdové výdaje za dva kmenové zaměstnance, a nikoliv před uplatněním žádosti o proplacení první etapy projektu. Pokud by se totiž seznámil s příslušnou evropskou právní úpravou, což čestně prohlásil, že udělal [Hlava III. článek I. písm. a) dotačního rozhodnutí], musel by nutně přijít na to, že podle čl. 14 nařízení GBER jsou způsobilými mzdovými výdaji pouze výdaje za nově vzniklé pracovní pozice. Skutečnost, že žalobce nepřistupoval k této oblasti s větší pečlivostí, je o to zarážející, že osobní náklady, resp. mzdové výdaje za pracovní pozice, tvoří podstatnou část celé poskytnuté dotace.
49. Soud též nemohl přehlédnout, že žalobce v průběhu řízení akceptoval informaci o tom, že jím původně uplatňované mzdové náklady na „další“ dvě pracovní pozice nejsou způsobilými výdaji, a že tudíž tyto mzdové výdaje musí vrátit, zcela bez protestu. To ostatně sám zdůraznil jak v komunikaci s projektovou manažerkou API, tak v žalobě, když připustil, že tuto „změnu“ akceptoval. V době, kdy žádal o proplacení dotace za třetí etapu, byl tedy evidentně srozuměn s tím, že tyto pozice dříve uplatňoval neoprávněně (ačkoli k tomuto srozumění u něj pravděpodobně došlo až na základě depeše žalovaného ze dne 6.4.2018). Argumentace ochranou legitimního očekávání ve vztahu k platbě dotace za třetí etapu, kdy žalobce sám již dříve uznal „legitimně očekávaný“ postup za chybný a rozporný s evropskou právní úpravou, již proto nemůže obstát.
50. Shora nastíněnou argumentaci je třeba vztáhnout i k prezentacím žalovaného, na které žalobce poukázal v rámci své žalobní argumentace. Z těchto prezentací nevyplývá žádné konkrétní a jednoznačné ujištění o tom, že by mzdové výdaje za zaměstnance pracující na

pozicích, které nebyly vytvořeny nově, byly způsobilými výdaji podle dotačního rozhodnutí, a ani tyto prezentace tudíž nebyly způsobilé založit legitimní očekávání žalobce ohledně proplacení čtyř nárokových pozic. Nemohlo se tak stát i s ohledem na zjevný rozpor takového požadavku s platnými právními normami, konkrétně s čl. 14 nařízení GBER, který zde byl od počátku. Jak již bylo soudem konstatováno shora, takové legitimní očekávání žalobce v žádném případě nemohl mít v rámci třetí etapy, k níž se napadené rozhodnutí upíná. Z „Upřesnění podmínek výzvy“ (depeše ze dne 6.4.2018) a dodatku č. 1 k dotačnímu rozhodnutí ze dne 12.6.2018, který akceptoval, totiž musel seznat zcela jednoznačné výkladové stanovisko žalovaného, že mzdové výdaje za zaměstnance pracující na pozicích, které nebyly vytvořeny nově, nelze v rámci dotačního programu považovat za způsobilé výdaje, na které je možno čerpat dotaci.

51. Soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že žalovaný nikterak neporušil práva žalobce postupem, který předcházel napadenému rozhodnutí, pokud zpřesnil podmínky dotačního programu, protože tyto podmínky platily od samého počátku a vyplývaly z přímo závazného nařízení GBER.
52. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že byl poškozen pokyny projektové manažerky zprostředkovatelské agentury API, jimiž se řídil a které se následně ukázaly nesprávnými. Je pravdou, že některé informace poskytnuté projektovou manažerkou se jeví jako zavádějící. Jedná se zejména o informaci, že neoprávněně vyplacená částka může být krácena v dalších etapách, a dále o informace, že žalobcem anticipovaná žádost o proplacení druhé etapy je v pořádku, jen je k jejímu úspěšnému uplatnění třeba vrátit neoprávněně vyplacenou částku z první etapy (e-mail ze dne 11.1.2019). Na tomto místě je třeba zdůraznit, že tyto informace se týkají první a druhé etapy projektu a s nyní projednávanou věcí nesouvisí, neboť ta se týká etapy třetí. Žalobce nadto sám připustil, že nepodal-li by dne 7.8.2018 žádost o snížení rozpočtu, ke krácení dotace za druhou a třetí etapu by nejspíše nedošlo. Podání této žádosti žalobce s nikým nekonzultoval, a to navzdory důraznému doporučení nečinit žádné kroky bez porady se žalovaným či projektovým manažerem. Lze připustit, že situace se po poskytnutí výše uvedených zavádějících informací žalobci stala do jisté míry zmatečnou, nicméně žalobce svým jednáním spočívajícím v podání žádosti o snížení rozpočtu k tomuto zmatku velmi podstatnou měrou přispěl. Tento zásadní krok přitom učinil bez jakéhokoli ujištění ohledně jeho správnosti či konzultace s projektovou manažerkou nebo se žalovaným. Soud na tomto místě pro stručnost cituje z rozsudku ze dne 20.5.2021 č.j. 11 A 2/2021-49, ve kterém uvedl, že *„(p)rojektová manažerka v komunikaci s žalobkyní neuvedla, jakým konkrétním způsobem by případně mohla být neoprávněně vyplacená dotace řešena v dalších etapách. Z jejího vyjádření neplyne, že by žalobkyně měla podat návrh na změnu. Ani z odpovědi žalobkyně, která uvedla, že se věc pokusí vyřešit v rámci druhé etapy, nelze vyčíst, že by tak hodlala učinit žádostí o změnu. Komunikaci mezi projektovou manažerkou a žalobkyní nelze proto považovat za nesprávnou informaci či konkrétní ujištění, které by mohly u žalobkyně založit jí tvrzené legitimní očekávání.“*
53. Argumentace uplatněná žalobcem při ústním jednání před soudem, že on sám nic neměnil, se tedy nezakládá na pravdě. Žalobce, aniž by ho k tomu kdokoliv nutil či naváděl, podal z vlastní iniciativy žádost o snížení rozpočtu projektu a právě tato žádost ve výsledku vedla ke krácení dotace, pokud jde o úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnance na nově vytvořených pracovních pozicích, ve druhé a třetí etapě.

54. Soud tedy nepřisvědčil žalobní námitce, kterou žalobce brojil proti údajnému dvojímu krácení dotace, v jehož důsledku mu bylo napadeným rozhodnutím proplaceno pouze 86 400 Kč namísto požadovaných 136 750,50 Kč. Žalobce způsobil krácení dotace v položce osobních výdajů sám, a to tím, že na základě vlastního rozhodnutí požádal o snížení celkového rozpočtu projektu. Při podání této žádosti nevzal v potaz, že se z chybně uplatněné a na žádost neoprávněně vyplacené částky 511 880 Kč stala tzv. nesrovnalost podle čl. 2 odst. 36 nařízení o фонdech. Tato částka představuje rozdíl mezi původně uplatňovanými osobními náklady za první etapu projektu (1 742 670 Kč) a zpětně upravenými osobními výdaji za první etapu (1 230 790 Kč), a to v rozsahu dvou neoprávněně uplatněných pracovních pozic. Ačkoli žalobce na výzvu žalovaného vrátil částku 230 346 Kč (jež odpovídá 45 % z 511 880 Kč), která mu byla vyplacena v první etapě, staly se neoprávněně uplatňované osobní náklady příspěvkem zrušeným podle čl. 143 odst. 2 nařízení o фонdech, protože ke zrušení části příspěvku na operaci došlo z důvodu zjištěné nesrovnalosti, přičemž operací je mj. projekt (čl. 2 odst. 9 nařízení o фонdech) a nesrovnalostí jakékoliv porušení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu, v jehož důsledku by mohl být poškozen rozpočet EU uhrazením neoprávněného výdaje (čl. 2 odst. 36 nařízení o фонdech). Zde je třeba zdůraznit, že nesrovnalostí je *jakékoliv* porušení unijního (nebo vnitrostátního) právního předpisu, proto je též marná argumentace žalobce v tom směru, že on chybný výklad způsobilosti výdajů nezavinil. Jinak řečeno, pro závěr o vzniku nesrovnalosti je bezpředmětné, kdo za dané porušení může a jakou měrou. K porušení unijního předpisu objektivně došlo tím, že žalovaný v rámci první etapy žalobci vyplatil žalobci část dotace na nezpůsobilé mzdové výdaje. Přestože byla tato částka žalobcem později vrácena, stala se nepoužitelnou na jakékoliv další operace. Žalovaný nicméně musel částku 511 880 Kč započítat i do rozpočtu, který byl následně ponížen dodatkem č. 2 k dotačnímu rozhodnutí.
55. Jak už bylo uvedeno shora, na základě žádosti o snížení způsobilých výdajů podané žalobcem dle § 14o zákona o rozpočtových pravidlech, která byla promítnuta do dotačního rozhodnutí dodatkem č. 2, byly způsobilé investiční výdaje, pokud jde o osobní náklady, sníženy na 2 685 360 Kč. Tomu odpovídá 45 % dotace ve výši 1 208 412 Kč. Žalobce žádal o proplacení osobních nákladů za první etapu 1 742 670 Kč, čemuž odpovídá 45 % dotace ve výši 784 201,50 Kč. Ve druhé etapě žádal o 1 342 680 Kč, čemuž odpovídá 45 % dotace ve výši 604 206 Kč. Ta mu však v položce osobních nákladů byla zkrácena na 942 960 Kč (čemuž odpovídá 45 % dotace ve výši 424 210,50 Kč). Tím byla v úplnosti vyčerpána žalobcem nově nastavená maximální možná úhrada v položce mzdových výdajů. Žalovaný proto nepochybil, jestliže napadeným rozhodnutím zkrátil částku dotace požadovanou žalobcem ve třetí etapě dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech o 100 % požadovaných mzdových výdajů, což bylo celých žalobcem požadovaných 111 890 Kč (z čehož 45 % představuje částka 50 350,50 Kč).
56. Soud vzhledem k výše uvedenému nepřisvědčil tvrzení žalobce, že postupem žalovaného došlo ke dvojímu krácení dotace. Důvodem pro krácení dotace ve třetí etapě byla změna spočívající ve snížení celkového rozpočtu projektu, o kterou žalobce sám požádal dle § 14o zákona o rozpočtových pravidlech a kterou snížil celkovou výši osobních nákladů, na které mu mohla být dotace poskytnuta.
57. Protože soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

58. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. února 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu